

یک شیوه برنامه نویسی است که ساختار یا بلوک اصلی اجزای آن، شی‌ها می‌باشند. در واقع در این روش برنامه نویسی، برنامه به شیء گرایش پیدا می‌کند. برنامه نویسی شیء گرا یک مفهوم طراحی است. با استفاده از برنامه نویسی شیء گرا می‌توانید برنامه های تحت وب را ایجاد کنید.

ساختار برنامه نویسی شی گرا (OOP)

Object-Oriented Programming

برنامه نویسی را از برنامه نویسان حرفه ای بیاموزید

توضیح مفاهیم اولیه

1. شیء (Object) - یک شیء نمونه ای از یک کلاس است و تعریفی شبیه به اشیاء دنیای واقعی دارد. اشیاء می‌توانند هر چیزی مانند خودکار، مداد، کتاب، میز و غیره باشند. یک شیء موجود خصوصیات نیز به همراه دارد و این خصوصیات در اشیاء مختلف متفاوت هستند.

برای نمونه یک ماشین را مثال می‌زنیم. یک ماشین خصوصیت هایی مانند رنگ، مدل، برند و غیره را دارد، همچنین رفتارهایی مانند حرکت به جلو یا عقب را نیز دارد. اشیاء مختلف خصوصیت ها و رفتارهای متفاوتی نیز دارند.

مثال دیگر می‌توان تلوزیون را نام برد. تلوزیون خصوصیت هایی مانند رنگ، برند، اندازه و مدل را دارد و رفتارهایی مانند روشن یا خاموش شدن نیز به آن تعلق دارد. در این جا می‌بینیم که هر دو شیء رفتارهای متفاوتی دارند.

2. کلاس - کلاس ها بسته هایی هستند که روی یک شیء تعریف می شوند. به عبارت دیگر می توان گفت که کلاس یک طرح اولیه است. کلاس تمام خواص و رفتار یک شیء را توصیف می کند. به تعریف دیگر کلاس ها صفات و متدهای اشیاء از نوع خود را تعریف می کنند.

مثال: همان ماشینی که در بالا ذکر کردیم نشان می دهد که یک ماشین باید خصوصیاتمانند رنگ، تعداد در و غیره را داشته باشد و این یک شیء است که 4 در دارد و رنگ آن قرمز است. یا از لحاظ برنامه نویسی می توانیم بگوییم که این ماشین نمونه ای از کلاس ماشین است. بنابراین بازنمایی ساختاری از شیء را کلاس می گویند. شما باید قبل از ایجاد هر نوع شیء ای یک کلاس بسازید بسازید.

مزایای استفاده از برنامه نویسی شیء گرا

مزایای بسیاری برای OOP در برنامه نویسی شیء گرا وجود دارد.

قابلیت استفاده مجدد: فرض کنید یک کلاس ایجاد شده با نام Car دارید و در برخی از نقاط اپلیکیشن خود از آن استفاده کرده اید. پس می توانید همان کلاس را در اپلیکیشن های مشابه نیز استفاده کنید.

نگهداری آسان: نگهداری و تغییر کدهای موجود بسیار آسان است چرا که می توانیم یک شیء جدید فقط با ایجاد تفاوت های کوچک در نمونه موجود، ایجاد کنیم.

ویژگی های برنامه نویسی شیء گرا

1. در اینجا شما می توانید داده و توابعی را در صورت نیاز به راحتی اضافه کنید.
2. در اینجا داده ها مخفی هستند و نمی توانند توسط توابع دیگر در دسترس قرار بگیرند.
3. برنامه ها به موجودیت های شناخته شده با نام شیء تقسیم شده است .

موجودیت ها (Entity): یک موجودیت اغلب گروهی از مردم را نشان می دهد(مثل فرزندان، اپلیکیشن ها) اما همچنین می تواند گروهی از اشیاء (مانند کتاب های درسی)، فعالیت ها (مانند تکالیف) و یا مفاهیم را نیز نشان دهد.

یک برنامه نویس شیء گرا باید شبیه اشیاء فکر کند. برنامه نویسان سنتی مانند کامپیوتر فکر می کنند.

برای مدیریت کلاس های مختلف یک سیستم نرم افزاری و برای کاهش پیچیدگی آن، تکنیک های متعددی وجود دارد. که به آن مفاهیم OOP می گویند. 4 مفهوم اصلی در OOPS استفاده می شود. که به صورت زیر هستند:

ارث بری (Inheritance): قابلیت برای ایجاد کلاس جدید از یک کلاس موجود را ارث بری می گویند. با استفاده از مثال زیر معنای ارث بری را بهتر درک می کنیم.

اجازه دهید یک مثال از زندگی روزمره بیان کنیم. فرض کنیم که شخصی مرده است پس تمام اموال او برای فرزندان او به ارث می رسد(اموال می تواند، حقوق، خصوصیت ها و غیره باشد). در روشی مشابه این مسئله در مورد OOP اتفاق می افتد که کلاس پایه (یا کلاس والد) متدها و خصوصیت هایی دارد که توسط زیر کلاس ها از آن به ارث برده می شوند.(برخی اوقات به آنها کلاس فرزند می گویند). در اینجا مشاهده می کنیم که اشیاء توسط کلاس ها تعریف می شوند و کلاس ها می توانند خصوصیت ها و رفتارهایی از کلاس های که قبل ایجاد شده را به ارث ببرند(کلاس پایه). کلاس نتیجه نیز به عنوان زیر کلاس یا کلاس فرزند یا کلاس مشتق شده شناخته شده است. کلاس مشتق شده می تواند تعدادی رفتار ها و خصوصیت های اضافه شده نیز داشته باشد.

کپسوله سازی (Encapsulation): این بدان معنی است که دادها یا پیاده سازی جزئیات یک ماژول از ماژول های دیگر مخفی شود. کپسوله سازی می تواند به صورت محدود کردن دسترسی به خواص مشخصی نیز تعریف شود Encapsulation. تکنیکی است که برای مخفی کردن داده ها استفاده می شود. این کار برای کاهش پیچیدگی سیستم مفید است.

Abstraction: این یک فرایند برای نشان دادن ویژگی های ضروری یک موجودیت توسط مخفی کردن جزئیات مهم مشخص شده است. این عمل یکی دیگر از ویژگی های خوب OOPS می باشد و برای نشان دادن جزئیات ضروری به استفاده کننده از شیء می باشد. اجازه دهید که یک مثال بیان کنیم: زمانی که شما مانیتور خود را روشن یا خاموش می کنید آیا می دانید که چگونه این مانیتور روشن یا خاموش می شود؟ ما نیازی نداریم که

بدانیم چه چیزی داخل کامپیوتر اتفاق میافتد. یا زمانی که شما با ماشین رانندگی می کنید و دنده را عوض می کنید آیا در مورد مکانیسم داخلی چرخ دنده نگرانی دارید؟ مطمئناً نه! در کل این روش یک فرایند برای افزایش جزئیات ضروری شیء و مخفی کردن جزئیات مهم که مورد نیاز کاربر نیست، می باشد. این کار برای قابلیت استفاده مجدد از کد مفید است.

Polymorphism (چند ریختی) : پلی مورفیسم از ترکیب دو کلمه POLY و Morph مشتق شده است. POLY به معنای تعدادی و Morph به معنای تغییر جزئی می باشد. بنابراین پلی مورفیسم داشتن یک نام با شکل های مختلف است. در روش می توانیم متدهایی با نام مشابه داشته باشیم اما تغییرات جزئی در عملکرد داشته باشند. دو نوع پلی مورفیسم وجود دارد.

Overriding: این یک چند ریختی در زمان اجرا نامیده می شود. برای Overriding متدهایی که متد آنها استفاده خواهند شد فقط در زمان اجرا تعیین می شوند.

Overloading: این یک پلی مورفیسم در زمان کامپایل نام دارد که متد آن اجرا شده و توسط کامپایلر تعیین می شود. این تصمیم زمانی که کد کامپایل شده دریافت می شود گرفته می شود.